

Dwa światy

Jednym z pomysłów śp. Lecha Kaczyńskiego, tuż po wyborze na prezydenta RP, było zorganizowanie cyklu seminariów poświęconych najważniejszym współczesnym zagadnieniom, dotyczącym Polski, ale nie tylko.

Seminaria odbywały się w Lucieniu, niewielkiej miejscowości na południe od Płocka, w spokojnej atmosferze, bo w otoczeniu lasów i jezior. „Pragnę wyrazić satysfakcję – napisał prezydent w pierwszym tomie „Seminariów Lucieńskich” obejmującym lata 2006–2007, wydanym już po katastrofie smoleńskiej przez jego Kancelarię, „iż debaty w Lucieniu, tak bezpośrednie i żywe, nigdy nie były zaciętrzewione, lecz zawsze merytoryczne. Ich zapis składa się na interesującą panoramę intelektualnego życia Polski u początku XXI wieku”. Wśród autorów, których wystąpienia i referaty zostały zamieszczone w obu tomach „Seminariów Lucieńskich”, znaleźli się Seweryn Blandzi, Piotr Buras, Marek Cichocki, Maria Dzielska, Dariusz Gawin, Dariusz Karłowicz, Zdzisław Krasnodębski, Andrzej De Lazari, Andrzej Chojnowski, Henryk Domański, Barbara Fedyszak-Radziejowska, Ryszard Legutko, Andrzej Mencwel, Lech Morawski, Andrzej Nowak, Tadeusz Kowalik, Zbigniew Rau, Wojciech Sadurski, Jacek Salij OP, Aleksander Smolar, Zbigniew Stawrowski, Andrzej Szahaj, Bogdan Szlachta, Paweł Śpiewak, Janusz Tazbir, Sławomira Wronkowska-Jaśkiewicz, Marek Zirk-Sadowski, Andrzej Zybertowicz. Specjalnie wymieniam nazwiska autorów tekstów publikowanych w

obu tomach „Seminariów”, gdyż ta lista jest zdecydowanie krótsza od długiej listy uczestników seminariów. Jak łatwo zauważyć, wśród gości śp. Lecha Kaczyńskiego były osoby, które niekoniecznie podzielały poglądy prezydenta, ale były to na pewno te osoby, które obdarzał on swoim uznaniem i intelektualnym zainteresowaniem. O klasie tych osób świadczył ich dorobek naukowy, publicystyczny i autentyczny autorytet w swoich środowiskach.

Do drugiego tomu „Seminariów Lucieńskich” obejmującego lata 2008–2009” dołączono zapis debaty historyków z okazji 20. rocznicy obrad Okrągłego Stołu. Debata ta odbyła się w Pałacu Prezydenckim 6 lutego 2009 roku i głównie ona, a nie seminaria w Lucieniu, miała swoje medialne przedłużenie. Prezydentowi Lechowi Kaczyńskiemu nie zależało na rozgłosie w związku z seminaryjnymi spotkaniami. Istotne jest również to, że śp. Lech Kaczyński, jako gospodarz spotkania, zabierał głos jako jeden z uczestników, na tych samych prawach, co inni goście. Sądzę, że interesujące będzie przytoczenie niektórych tylko tematów referatów wygłaszanych w Lucieniu: „Liberalizm-komunitaryzm-konserwatyzm”, „Tożsamość europejska?”, „O wolności”, „Prawda historyczna”, „Granice demokracji czy korporacyjne przywileje?”, „Czwarta władza”, „Jaka będzie Rosja?”, „Czy Zachód istnieje”, „Europejskie Niemcy czy niemiecka Europa”, „IV Rzeczpospolita”, „Standardy obiektywizmu w polskich mediach”, „Tworzenie a stosowanie prawa – granice

wykładni", „Historyzm a prezentyzm", „Czy PRL była państwem polskim".

Bardzo dziękuję pracownikom kancelarii śp. Lecha Kaczyńskiego za możliwość studiowania tej tak niezwykle ciekawej i dziś już historycznej pozycji bibliofilskiej, będącej zapisem ważnych dla Polski i Polaków refleksji, które z pewnością przełożą się na moje własne, nie tylko felietonowe.

Kilka dni temu odbyło się spotkanie premiera Donalda Tuska z przedstawicielami świata artystycznego, jak pisały niektóre media, a inne dodawały, „z naszymi współczesnymi celebrytami" lub „gwiazdeczkami". Chodzi zapewne o Marcina Mellera, który w rozbrajający sposób wyjaśnił genezę spotkania, że mianowicie spotkał premiera przypadkowo na przyjęciu u wspólnych znajomych i zaprosił go do swojego telewizyjnego programu. Spotkanie to, szeroko komentowane w mediach, odbyło się na antenie prywatnej stacji telewizyjnej z udziałem trzech muzyków: Zbigniewa Hołdysa, Pawła Kukiza i Tomasza Lipińskiego. Jeżeli w tym, co piszę, czuć smutną ironię, to tylko taką, że rzeczywiście nazwiska te są znane w mediach, co więcej, są jakby częścią mediów. Celebryci w rozmowie z premierem poruszyli m. in. takie tematy jak: sprawa legalizacji narkotyków, wyższy VAT na honoraria autorskie, brak świadczeń socjalnych dla twórców, nieobecność premiera na kongresie kultury polskiej, finansowanie partii z budżetu, zbyt duża liczba podsłuchów telefonicznych, konieczność wprowadzenia okręgów jednomandatowych, pozbawienie producentów

wina unijnych dotacji. Komentując spotkanie z premierem, gospodarz programu, redaktor naczelny pornograficznego pisma stwierdził, że „warto rozmawiać o ważnych rzeczach”, a muzyk rockowy, że jednak „lubi premiera”.

Ciąg dalszy celebracji „artyści zawsze z PO i premierem” miał miejsce w telewizji publicznej u red. Lisa, który najwyraźniej to spotkanie w prywatnej stacji telewizyjnej uznał za wydarzenie warte kontynuacji w medium publicznym. Zaprosił zatem autora programu Marcina Mellerę na kolejne spotkanie z udziałem jeszcze większej grupy celebrytów: Andrzeja Mleczki, Andrzeja Grabowskiego, Artura Barcisia i Tomasza Karolaka. Głównym tematem programu było omówienie spotkania premiera z celebrytami w prywatnej stacji telewizyjnej.

Wojciech Reszczyński

Autor jest komentatorem programie 3 Polskiego Radia SA

229Nasz Dziennik 31.03.2011